

2

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA FUNKCI
ŘEDITELE / ŘEDITELKY DIVADLA
NA ZÁBRADLÍ
aneb TRADICE V NOVÉM

Předkládají: Mgr. Petr Štědroň, Ph. D.

Mgr. Dora Viceníková, Ph. D.

Jan Mikulášek

Únor 2013

OBSAH:

PROČ NA ZÁBRADLÍ? KDO? S KÝM? A JAK?	3
PŘEDSTAVENÍ UMĚLECKÉHO VEDENÍ, KONCEPCE, DRAMATURGIE, DIVADELNÍ UVAŽOVÁNÍ	3
CO HRÁT?	5
DRAMATURGICKÉ PLÁNY NA DVĚ NEJBLIŽŠÍ SEZONY VČETNĚ DOPROVODNÝCH PROJEKTŮ PRO DĚTI A DOSPĚLÉ A DALŠÍ SNY	5
Sezona 2013 / 2014.....	6
Doprovodné projekty aneb Za málo peněz hodně muziky	8
Sezona 2014 / 2015.....	10
Doprovodné projekty.....	12
EKONOMIKA DIVADLA	13
MARKETING.....	14
FUNDRAISING	14
PROPAGACE aneb KOMUNIKACE S VEŘEJNOSTÍ	16
PŘÍLOHY	17

PROČ NA ZÁBRADLÍ? KDO? S KÝM? A JAK?

PŘEDSTAVENÍ UMĚLECKÉHO VEDENÍ, KONCEPCE, DRAMATURGIE, DIVADELNÍ UVAŽOVÁNÍ

Do výběrového řízení v Divadle Na Zábradlí vstupuji nejen na post ředitele, ale i jako součást širšího uměleckého týmu, jenž sestává z dramaturgyně Dory Viceníkové a kmenového režiséra Jana Mikuláška. Jsme sehraný a léty prověřený tým, máme velmi podobné estetické názory a představy o podobě současného divadla, stojí za námi řada společných realizací.

Jan Mikulášek je dnes nesporně považován za jednoho z největších talentů české činoherní režie, jeho specifický rukopis se opírá o výraznou hereckou složku, vycizelované výtvarné cítění a především interpretační vklad. Dramaturgyně a autorka Dora Viceníková vytváří spolu s Janem Mikuláškem silný autorský tandem, jejich inscenace vycházejí ze silných společenských témat, jsou velmi angažované, v naprosté většině kriticky konfrontují současnost s historií, zároveň jsou velice sdělné, komunikativní a ceněné diváky i odbornou kritikou. Jan Mikulášek získal za své režie v posledních letech snad všechna česká významná divadelní ocenění. Práce Jana Mikuláška ovšem skvěle obstojí i v zahraničním kontextu, byli jsme pozváni například na prestižní přehlídku „Salzburger Festspiele“, festivaly v Mariboru, Budapešti, Bělehradu, jeho inscenace objely celou Evropu.

Základem tvorby Jana Mikuláška je často nemilosrdná reflexe současnosti podávaná ovšem symbolistní formou, Mikulášek se nevyhýbá groteskním a komickým prvkům, vždy však ve službách naléhavého tématu. Jeho režijní přístup klade vysoké nároky na herce nejen ve smyslu interpretace textu, Mikulášek vyžaduje a spoluvytváří také intelektuální vklad jednotlivých hereckých osobností.

Spolupráce s Janem Mikuláškem probíhá symbioticky, ve trojici. Dora Viceníková, Petr Štědroň a Jan Mikulášek vytvářejí ideovou koncepci dané inscenace, společně snášejí na hromadu témata, kterých se bude dotýkat, společně cizelují finální text. Bylo tomu tak v řadě inscenací (*Krvavá svatba*, *Elementární částice*, *Korespondence V+W*, *Europeana*, *Nenápadný půvab buržoazie...*), je to způsob práce, jakýsi

brainstorming, na který je tento tým zvyklý. Texty Mikuláškových inscenací čerpají z řady příbuzných vzorů, vždy reflektují všední den s přesahem k metafoře, k obecnému poselství.

Divadlo v našem pojetí klade otázky. Neomezuje se pouze na interpretaci daného textu, rozšiřuje jej o hlubší kontexty, souvislosti a autorský vklad všech zúčastněných. Kvalitní herecký soubor Divadla Na zábradlí skýtá ideální předpoklad pro rozvíjení této cesty, pro koncentrovanou práci a rozšiřování estetiky.

Nová tvorba Divadla Na zábradlí, která naváže na dosavadní autorskou linku inscenací, povede publikum k větší otevřenosti, má přinášet inovativní postupy, dodávat silné emocionální zážitky, zároveň se ale bude vyhýbat samoučelným experimentům, zvůli, pozérství. Divadlo má diváka, jakého si zaslouží: jeho povinností je totiž vychovávat k větší otevřenosti, přinášet inovativní prvky, klást otázky, hodnotit společenskou situaci, kriticky odkrývat slabosti a ničivé stereotypy.

Divadlo Na zábradlí má stabilizovaný, léta budovaný soubor s mimořádnými hereckými osobnostmi, má profesionální zázemí, budovu v dobrém stavu, technické vybavení na úrovni podporu zřizovatele. Má také léta budované divácké zázemí, které je ovšem třeba stále rozšiřovat.

Jsme si velmi dobře vědomi klíčového významu herce: budeme tedy zvýšenou péčí věnovat cílevědomému budování souboru a kvalitě jeho herectví. Stávající velmi kvalitní herecký ansámbl Divadla Na zábradlí tak chceme postupně obohacovat, zvát hostující herecké osobnosti, které do zaběhlého divadla vždy vnesou novou energii, impulsy a další kvalitu.

Dramaturgie našeho tvůrčího týmu se opírá především o autorskou tvorbu, interpretace literárních, sociologických, filozofických a jiných podnětů, pečlivě sledujeme soudobou českou i cizojazyčnou literaturu a dramaturgiu, snažíme se reflektovat výdobytky současné teatrologie. Nechceme se omezovat pouze na současnou dramaturgiu či invenční interpretace klasiky, nejde primárně o stáří textu, ale o bohatost jeho interpretace a podporu jeho sdělení. Divadlo je améba, která do sebe nasává vlivy z jiných uměleckých odvětví. Divadlo, které usiluje o komunikaci s dnešním člověkem, musí zpracovávat podněty ještě z jiné než divadelní estetiky.

Tvorba Jana Mikuláška je soliterní, není však v žádném případě spalující, Mikulášek je velice otevřený a poučený vlivy evropského soudobého divadla, pečlivě sleduje domácí i zahraniční divadelní scénu.

Po dlouhých debatách a probírání jednotlivých českých a slovenských divadelních režisérů jsme se rozhodli postavit dvě modelové divadelní sezony Divadla Na zábradlí. Počítáme s pěti velkými premiérami a dalšími doprovodnými, menšími projekty v rámci jedné sezony. Úvahy jsou velice konkrétní a podložené, vycházejí jednak ze scénické profesionality oslovených režisérů a tvůrců, jednak také z našich osobních zkušeností s nimi, s každým z nich některý z nás přišel do intenzivního pracovního styku, známe velmi dobře jejich nároky, způsob práce a estetické směřování.

CO HRÁT?

DRAMATURGICKÉ PLÁNY NA DVĚ NEJBLIŽŠÍ SEZONY VČETNĚ DOPROVODNÝCH PROJEKTŮ PRO DĚTI A DOSPĚLÉ A DALŠÍ SNY

Jan Grossman prohlásil, že divadlo se nemá dělat vážně, ale pořádně. Znamená to pro mě divadelní umění, které má moderní divadelní jazyk, jasně formulované téma, komunikuje s divákem a je vytvářeno důsledným estetickým gestem.

Je nezbytné pracovat s promyšlenou a koncepční dramaturgií, která vychází nejen ze současného přemýšlení o divadle, ale především ze současného stavu, myšlení a fungování naší společnosti. Divadlo, které klade otázky, podněcuje, znejišťuje a vyzývá. Chci, aby Divadlo Na zábradlí navázalo na linii, v níž vznikala nejen klíčová díla české dramatické tvorby, ale i mistrovské režijní rukopisy.

První sezona nového vedení bude iniciační, uvádíme ji v plném znění, ovšem s vědomím možných posunů a změn. Všichni zmínění tvůrci byli osloveni, se spoluprací souhlasí, časově jsou flexibilní.

Sezona 2013 / 2014

Dora Viceníková (1976) / Jan Mikulášek (1978)

ŠEDÁ SEDMDESÁTÁ

Režie: Jan Mikulášek

Sedmdesátá léta jsou ve znamení utužení režimu, omezení svobody a chladného vystřízlivění po nadějeplných šedesátých letech dvacátého století. Spisovatel Jan Zábrana na tu dobu vzpomíná: „Celá nedělní odpoledne se v džunglích paneláků ozývají tam-tamy naklepávaných řízků. – Chlap v tramvaji: „Ty salámy dělaj tak špatný proto, aby je lidi míň kupovali. V tom je jasnej záměr. – Panelákoví, kurníkoví lidé – bez dvorů a bez zahrad – ve všem všudy odkázaní na stát, závislí na státu. A to je účel, o to jim jde. - Čemu se člověk pořád diví? Koneckonců žijeme ve státě, kde úřadujícím prezidentovi zcenzurovali paměti. Svobodovi v roce 1972.“ Prizmatem osobních svědectví, dobových zpráv a literatury vytvoříme svůj vlastní obraz doby, ve které jsme se narodili.

Roland Barthes (1915) / Jan Antonín Pitínský (1955)

MILUJI TĚ. Fragmenty milostného diskurzu

Režie: Jan Antonín Pitínský

*Naposled zamávám na cestu vlaštovkám
a pak se (navždy už?) zabedním v domě...
málo jsem miloval?! (Když se teď takto ptám?)
co je mně po lásce! Co je jí po mně...*

*Žádný jed, žádný pád, žádný hřeb do hlavy
žádná krev nestříká po stěnách ze žil
(žádný strach, že bych si ukousnul pohlaví...)
lze mluvit o lásce, když jsem ji přežil?*

J. H. Krchovský

Podle psychologů je zamilovanost porucha emocí a římský dramatik Plautus mluví o těch, kdo se zamilují, jako o blázních. Láska hraje ústřední roli v literatuře, populární hudbě, výtvarném umění... a naší snahou je podívat se na tento nejkrásnější cit z různých úhlů, hlediskem několika autorů. Barthesovy Fragmenty milostného citu, kniha složená ze zlomků promluv, z řeči milenců, bude naším hlavním průvodcem.

Jiří Havelka (1980) / Dora Viceníková (1976)

ŠÍLENSTVÍ

Režie: Jiří Havelka

Šílenství jako výraz choré nebo osvícené mysli? Edgar Allan Poe odpovídá: „Nazývali mne šílencem, ale dosud není rozřešena otázka, není-li právě šílenství nejvyšší inteligencí; zda mnoho slavných činů, mnoho hlubokých myšlenek nepramení z choroby myšlení, z mysli povznesené na úkor průměrného rozumu.“ Šílenství je ztráta rozumového úsudku, pomatenost, nepřičetnost, bláznovství. Psychopatologie chápe šílenství jako různé formy pomatení a duševních chorob. Pojetí a posouzení choré mysli závisí od doby, místa, kultury. Každá společnost vidí v šílenství nějaký souhrn rysů, které se odchyľují od průměru. Ale co je vlastně průměr? A kdo to posoudí?

Albert Camus (1913-1960) / Dora Viceníková (1976) / Jan Mikulášek (1978)

CIZINEC aneb Člověk je tak jako tak vždycky trochu vinen

Režie: Jan Mikulášek

Román Alberta Camuse *Cizinec* z roku 1942 bývá považován za klíčové dílo literárního existencialismu. Protagonista Meursault, náhodný vrah, je odsouzen k smrti, protože nechce přijmout roli ve společenských stereotypech. „Cizinec“ bez jediného náznaku hrdinského chování souhlasí s tím, že zemře pro pravdu, aniž by ji těm druhým vnucoval. Skutečnost kolem sebe přijímá, ale nehodnotí, je ve světě cizincem, neúčastným divákem. Nabízí se paralela se zcela současným románem jihoafrického spisovatele J. M. Coetzeeho „*Hanebnost*“. Albert Camus se vydáním *Cizince* stal duchovním otcem celé jedné poválečné generace.

Miloš Orson Štědroň (1973)

HAVEL PROSIL STRUČNĚ

Režie: Jan Nebeský

Autorský hudebně-divadelní projekt, který čerpá z knihy Václava Havla *Prosím stručně*. Jde o literární koláž s původní autorskou hudbou, ve které se střídají tři žánry: rozhovor, původní výňatky z instrukcí nejbližším spolupracovníkům na Hradě a deníkové zápisy. Václav Havel staví knihu jako drama, i z partnera rozhovoru Karla Hvizďaly se postupně stane postava tohoto zvláštního literárního útvaru. Autor nechává v knize nahlédnout do způsobu svého komplikovaného myšlení, prezentuje své názory na politiku a politiky, soukromí a zároveň odpovídá na nejčastější výtky

vznášené po léta proti jeho osobě. „Velmi často se mi teď vrací - nač to skrývat - myšlenka, jestli to nebyl všechno omyl či jediná vlekoucí se chyba.“, vyznává se Havel v knize.

Doprovodné projekty aneb Za málo peněz hodně muziky

Komornější prostory Divadla Na zábradlí (Eliadova knihovna, Zkušebna) umožňují mimo jiné realizaci projektů založených na přímém kontaktu s divákem, což je šťastné řešení pro nejmenší publikum, které hranici mezi jevištěm a hledištěm pochopitelně neakceptuje a necítí.

Ve spolupráci s Jiřím Jelínkem, Janem Kačenou a Jiřím Honzírkem, režiséry, jejichž invenční rukopis se otiskl již do řady představení nejen pro děti, plánujeme posílit tuto dramaturgickou linku, která podporuje získávat pro divadlo další generace.

Václav Havel (1936-2011)

PIŽDUCHOVÉ

Režie: Jiří Jelínek

Jediná pohádka Václava Havla, kterou napsal v sedmdesátých letech.

Tereza Horváthová (1973)

MODRÝ TYGR

Režie: Jiří Honzík

Stará zapomenutá botanická zahrada je ukrytá uprostřed hlučícího, rychle se měnícího města... Kniha pro děti, která odkazuje na Trnkovu Zahradu a další klíčovou literaturu pro děti.

Pavel Šrut (1940)

LICHOŽROUTI

Režie: Jan Kačena

Pohádková gangsterka z ponožkového prostředí.

Komorní prostory Divadla Na zábradlí také samozřejmě umožňují realizaci „menšinových divadelních žánrů“, jaké představují monodramata, one-man-show, přednášky či studentské projekty.

Chceme také soustavně budovat zájem a získávat pozornost pro **současné české drama**. Oslovili jsme ředitelku divadelní a literární agentury Aura-Pont paní

Petru Markovou, pořadatele prestižní „**Dramatické soutěže o Cenu Alfréda Radoka**“, od níž jsme získali příslib na přehlídku finálových textů právě v prostorách Divadla Na zábradlí. Do této soutěže se každý rok přihlásí několik desítek autorů s novými, dosud neinscenovanými dramatickými texty. Jen zlomek z textů se však dočká pozornosti, jevištní realizace či alespoň odborné dramaturgické péče. Divadlo Na zábradlí by tedy mohlo zaštitit nejen jejich prezentaci, ale stát se i hostitelským domem vyhlašování této prestižní ceny.

Ke spolupráci jsme oslovili **Arnošta Goldflama**, který v Eliadově knihovně formou one-man-show rozvine svá scénická vyprávění na hraně fikce a reality.

Dále bychom tento prostor otevřeli tzv. **Kabinetům**, tedy neopakovatelným besedám a setkáním s výjimečnými osobnostmi na daná témata. Prostor zde jistě musí patřit i studentům **DAMU** a studentským aktivitám, neboť Divadlo Na zábradlí vždy představovalo a i nadále by mělo podporovat líheň a kvas talentů.

Prostory Divadla Na zábradlí chceme i nadále využívat k pravidelným výstavám. Mohou doplňovat dramaturgické směřování divadla, podporovat ideu divadla jako místa setkávání a významného kulturního bodu. Prostor zde můžeme otvírat nejen renomovaným umělcům, ale i začínajícím a nonkonformním.

Dora Viceníková (1976) / Jan Mikulášek (1978)

UMAKARTOVÁ OSMDESÁTÁ aneb Země leží na smrtelné posteli

Režie: Jan Mikulášek

Posmutnělá, izolovaná a šedivá, tak bývají popisována osmdesátá léta minulého století. Spisovatel Uwe Tellkamp charakterizuje toto desetiletí slovy: „Agonie. Čas, kdy je vše umrtveno. Čas, kdy hodiny sice jdou, ale život stojí. V osmdesátých letech byla pořád jakoby zima. Bylo to období chladu – mnoho sněhu, rzi, popela. Tady v Praze máte ještě hodně domů, které mají barvu z tehdejší doby – popelavou barvu, barvu velbloudů nebo sucharů, žemlí. Země ležela na smrtelné posteli. A člověk měl pocit, že už nikdo nevládne v tom smyslu, že by rozhodoval. To jenom ti nahoře měli strach z lidu, lid měl strach z reakce státní bezpečnosti a z vlády a nikdo nic nedělal.“ Autorský tým se bude v původním textu složeném z dokumentů, novinových zpráv, komentářů a úvah zabývat dobou, která tak čekala na změnu k lepšímu. Budeme si klást otázku, nakolik je situace osmdesátých let odlišná od naší soudobé.

Miloš Orson Štědroň (1973)

VŠICHNI TI VELCÍ MUŽI

Režie: Jan Nebeský

Autorský hudebně-divadelní projekt, který se ohlédne za výraznými režijními osobnostmi nejen Divadla Na zábradlí, ale minimálně celého českého divadla: Jan Grossman, Evald Schorm, Petr Lébl... Prostřednictvím pamětí, vzpomínek, korespondence, režijních knih či osobního svědectví vyplují věci dávno zapomenuté, skryté či neznámé.

Julia Robert (1982), Viktor Bodó (1978)

ANAMNÉZA

Režie: Rastislav Ballek

Divadelní režisér Tibor bloudí v klaustrofobickém prostoru a času současné nemocnice a hledá svoji matku – od vrátnice, přes internu až po patologii. Krutě humorný obraz současného stavu zdravotnictví je metaforou o nemoci dnešní společnosti. Nemocnice zde nepodporuje život, ale spíš smrt. Je to káfkovská

obludnost systému absurdit a pseudoprávidel, které stojí proti člověku. Hlavní hrdina Tibor v této nemocnici – v jakémisi novodobém „Zámku“ - bloudí a podobně jako Josef K. či Zeměměřič nakonec umírá, vysílený marným bojem s mašinérií. Jedná se o vysoce aktuální text, který přes zcela konkrétní kritiku směřuje k základním otázkám civilizace. Nesmírně hluboké, humorné, filozofické a kruté podobenství dnešního světa z pera jednoho z nejprogresivnějších evropských divadelníků.

Jean Baudrillard (1929-2007) / Dora Viceníková (1976) / Jan Mikulášek (1978)

AMERIKA aneb Jedna velká iluze

Režie: Jan Mikulášek

Amerika byla objevena a reflektována mnoha spisovateli a filozofy: Louis-Ferdinand Céline už mezi válkami věděl, že „New York je město stojící“, Remarque zase vylíčil Ameriku jako „zemi zaslíbenou“, kam z válečné Evropy prchali lidé hledající útočiště. A konečně toto prostředí zasáhlo i české spisovatelky (Iva Pěkářková, Sylva Fischerová). Ale snad nejvýstižnější obraz amerického světa popsal Jean Baudrillard ve své knize Amerika: „Amerika vymítá otázku původu, nepěstuje mytickou původnost, nemá ani minulost, ani zakládající pravdu. Protože nepoznala původní akumulaci času, žije v ustavičné přítomnosti.“ Či „Je možné zastavovat splašeného koně, ale neodvažujte se zastavit joggera, člověka s vytřeštěným zrakem a zaslíněnými ústy: buď vás ztluče, anebo bude před vámi na místě tančit jako posedlý.“ Inscenace se pokusí vypovědět o tomto světě plném protikladů, jehož odraz nenalezneme jako v Evropě na malířských plátnech, ale na filmových.

Aki Kaurismäki (1957) / Henri Murger (1822-1861) / Dora Viceníková (1976)

BOHÉMSKÝ ŽIVOT

Režie: Anna Petrželková

Z trojice umělců ve složení spisovatel, malíř a hudební skladatel se jako hlavní hrdina pozvolna vydělá ilegální albánský přistěhovalec a portrétista Rodolfo. Všichni tři žijí vinou nestálého příjmu ze dne na den, doufají, že zaujmou mecenáše dost bohatého, aby mohli zaplatit nájem a slušnou večeři. Navzdory své neutěšené existenční situaci neztrácejí nervy. Dávají si záležet na svém vzezření, vystupují jako džentlmeni, hovoří spisovně a své výroky rádi prokládají citáty slavnějších kolegů (obzvláště blízko mají k prokletým básníkům, jak dosvědčuje jejich pes jménem Baudelaire). Jsou živoucími pozůstatky mizejícího světa, umělci plně oddaní svému poslání, což neznamená, že by byli povzneseni nad světské radosti. Finský filmový režisér Aki Kaurismäki se ve filmu opírá o román "Ze života pařížské bohémy" (1851)

francouzského spisovatele Henriho Murgera (1822-1861), jenž byl rovněž předlohou Pucciniho opery Bohéma. Divadelní zpracování bude vycházet z Murgerova románu, Kaurismäkiho filmu a dalších příbuzných literárních podkladů.

Doprovodné projekty

Arnošt Goldflam (1946)

TATÍNEK NENÍ K ZAHOZENÍ

Režie: Arnošt Goldflam

Arnošt Goldflam - autor, scenárista, herec i režisér v jedné osobě – vypráví své příběhy kombinované s vlastní zkušeností dětem.

Miloš Macourek (1926-2002)

ŽIVOČICHOPIS

Režie: Jiří Jelínek

Strhující fantazijní Macourkovy příběhy o zvířatech a lidech.

Patrik Ouředník (1957)

ČEKANKA A ZAGROŠKUDLA

Režie: Jiří Honzírek

Originální pohádka známého českého autora vystavěná na klasickém schématu, protkaná velkou dávkou jazykové hravosti, vtipu a nonsensu. Knižka je plná slovních hříček a nečekaných zvrátů, které z ní dělají jednu z nejvýraznějších současných pohádek.

Nadále budeme pokračovat v Kabinetech, Goldflamových one-man-show a studentských a krátkodobých projektech v prostorách Eliadovy knihovny a Zkušebny.

Chceme se také věnovat **současným světovým dramatickým i postdramatickým textům**. Konstantně sledujeme zahraniční scénu (Dora Viceniková coby členka několika odborných porot a Petr Štědroň jako překladatel, dramaturg a teatrolog především německojazyčnou, anglosaskou a frankofonní, samozřejmě českou a slovenskou). Rádi bychom do dramaturgického plánu zařadili žhavé novinky soudobé české i světové dramatiky, nabízí se aktuální texty tohoto okruhu autorů: Elfriede Jelinek, Roland Schimmelpfennig, Armin Petras, Marius von

Mayenburg, Dea Loher, Fabrice Roger-Lacan, Viliam Klimáček, Jon Fosse, Jevgenij Griškovec, Vladimir Sorokin, Dennis Kelly, David Mamet a další.

EKONOMIKA DIVADLA

Je nesporné, že divadelní organizmus je zcela specifický a jeho řízení musí být velice citlivé. Nicméně tam, kde nevstupuje do hry přímo tvůrčí proces, je možno, respektive nutno aplikovat běžné manažerské strategie, plány a postupy.

Pokud mám posuzovat současnou právní formu Divadla na Zábradlí, tedy příspěvkovou organizaci, pak se domnívám, že tato právní forma je správná a vyhovující. Ekonomickým cílem je vyrovnaný hospodářský výsledek, uměleckou metou pak živé, moderní, odvážné a komunikativní divadlo.

Pro sezonu 2013/14 počítám v podstatě se současnou organizační strukturou, jistě s drobnými korekcemi, které však dokážu specifikovat teprve po podrobném obeznámení se s chodem instituce. První divadelní sezona s novým vedením bude záběhová, jak jsem zmínil iniciační - její podoba bude vycházet z nově vzniklé situace. Nevím, nakolik se Divadla Na zábradlí bude dotýkat připravovaná transformace pražských divadel. Jsem však přesvědčen, že dokážu v Divadle Na zábradlí zajistit běžný, stabilizovaný provoz.

Divadlo Na zábradlí se jeví v tuto chvíli jako ekonomicky zdravý subjekt s dostatečným cash-flow a stabilizovaným rozpočtem. Z dostupných podkladů pro VŘ na vedení Divadla Na zábradlí vyplývá, že příspěvková organizace je ekonomicky stabilní, je doposud kvalitně vedeným subjektem s jasnými rozpočtovými pravidly a danostmi. Ekonomický chod divadla nevyžaduje podle mého názoru zásadních změn, je kvalitně nastavený a zjevně vyhovující. Administrativa ani jiné složky nejsou nijak přebujelé ani zvláště podhodnocené, zkrátka stávající ráz organizace považuji za „zdravý“.

Jistě se dá vylepšovat, o což budu usilovat, jsou možné a pravděpodobné dílčí změny (manipulace s „uměleckými“ i „neuměleckými“ úvazky, rozšiřování hereckého

ansámblu formou /pravidelného/ hostování dalších hereckých osobností), v zásadě však považuji organizaci za funkční a finančně zajištěnou.

Jsem si dobře vědom možností a limitů finančního rozpočtu Divadla Na zábradlí. Níže uvádím možnosti rozšiřování zdrojů nad rámec příspěvku zřizovatele.

MARKETING

„Hlavními fundraisery jsou dramaturgové.“ (Michael Kaiser)

Marketing je uměním identifikace, pochopením potřeb zákazníka a tvorby řešení. Marketing je koncepcí podnikání, úsilím o konkurenceschopnost. Marketing se uplatňuje především v podnikatelské sféře, v souvislosti s bojem kulturních aktivit současné doby se však stává nezbytnou součástí umělecké činnosti.

Marketing v oblasti umělecké tvorby vyžaduje specifický přístup, již velký vídeňský divadelník J. N.estroy prohlásil, že „divadlo je nejnebezpečnější způsob podnikání“.

Divadlo Na zábradlí by se mělo stát výraznějším kulturním bodem, stát se vrstevnatou možností kulturních aktivit a trávení volného času ve městě.

Vzhledem k šíři divadelní a kulturní sítě hlavního města je zapotřebí co nejpřesněji pojmenovat program a jasněji vymezit směřování a genia loci slavného divadla.

Přirozenou povinností Divadla Na zábradlí je budovat svůj široký program tak, aby nabídl vysokou kvalitu umělecké produkce rozdílným skupinám konzumentů, aby rovněž přinášel estetickou mnohost, důstojně navázal a rozvinul tradici této scény.

FUNDRAISING

Chceme systematicky rozvíjet činnost v získávání finančních prostředků na obecně prospěšnou činnost. Vycházíme z bohatých zkušeností z vedení Divadla Reduta a z organizování mezinárodních festivalů (*Mezinárodní festival Divadlo,*

Plzeň, jehož dramaturgyní je Dora Viceníková, a Pražský divadelní festival německého jazyka, jehož šéfdramaturgem je Petr Štědroň).

Divadlo Na zábradlí s rozšířenými uměleckými aktivitami, s mimořádnými projekty a eventy, umožňuje čerpat prostředky například u těchto institucí: *Stredoeurópska nadácia* (CEF), *Goethe-Institut*, *The British Council*, *Rakouské kulturní fórum*, *Alliance Française*, *Slovenské kulturní středisko*, *Maďarské kulturní středisko*, *Polský kulturní institut*, *Italské kulturní středisko*, a další.

Finanční zdroje budeme jistě hledat také v soukromém sektoru, nabízí se ocenění fundraiserů formou provizí za získané finanční prostředky (s tímto postupem mám řadu zkušeností z vedení Divadla Reduta.)

Příspěvková organizace umožňuje rovněž využívání barterového obchodu, výměny zboží nebo služeb za jiné zboží nebo služby bez použití peněz. Tento způsob získávání prostředků umožňuje divadlu efektivněji regulovat finanční situaci.

Nezbytnou součástí do budoucna je také **grantová politika**: inscenace Divadla Na zábradlí svými parametry (především se jedná o první česká provedení, vzhledem k nižší scénické náročnosti inscenací je zde reálná možnost jejich exportu) mají šanci ucházet se o přízeň a podporu evropských grantů, o koprodukční spolupráci s evropskými divadelními domy.

Nejbližší koprodukční spolupráci (její konkrétní podoba vzejde z dalších jednání, nabízí se umělecká spolupráce na bázi národnostních rozličností) plánují společně se „Staatsschauspiel Dresden“ v čele s ředitelem Wilfriedem Schulzem. Drážďanská činohra je jednak velice kvalitní a pojímá ve svém dramaturgickém záběru široké spektrum divadelních estetik (od klasiky „zlatých portálů“, přes progresivní současné činoherní tendence až po site-specific projekty a komunitní práci formou divadla), také je ovšem velmi otevřená novým vlivům a možnostem kooperace.

Koprodukční projekt tohoto typu jsem již s vedením drážďanské činohry realizoval, byl v roce 2009 uveden v Praze v rámci PDFNJ, posléze nadále uváděn pravidelně na německých jevištích a pohostinsky rovněž na českých. Vzniklá inscenace pod vedením prestižního divadelního týmu Rimini-Protokoll (http://www.rimini-protokoll.de/website/de/project_4238.html) zpracovávající zkušenosti minorit v Německu a České Republice byla dokonce přizvána na věhlasný festival „Theatertreffen 2010“.

Jsem přesvědčen, že je zapotřebí otvírat české divadlo zahraničním vlivům a naopak, chtěl bych v Divadle Na Zábradlí nadále rozvíjet koprodukční projekty tohoto typu.

Tuto kapitolu jsem uvedl citátem slavného kulturního manažera Michaela Kaisera, i já jsem pevně přesvědčen, že kvalita divadla se primárně odvíjí od jeho kvalitní a pevné dramaturgie.

PROPAGACE aneb KOMUNIKACE S VEŘEJNOSTÍ

Propagace je způsobem komunikace s veřejností a jejím cílem je upozornit na novou událost nebo se „pouze“ připomenout, udržovat v povědomí. Propagačními cíly jsou tedy: informovat potenciálního návštěvníka, povzbudit jeho zájem o akci. Tyto propagační – komunikační aktivity se dějí pomocí tzv. marketingového mixu.

Budu usilovat o rozšíření dosavadní propagace. Propagace a komunikace Divadla Na zábradlí bude vycházet z celkového uměleckého konceptu, souviset s uměleckým směřováním.

Chtěl bych graficky oživit celou tvář Divadla Na zábradlí, budu usilovat o redesign stávajícího loga, který by zachovával jeho specifika a silnou tradici logotypu, ovšem v novějším, živém, variabilním ztvárnění. Pohled na grafiku instituce je možné rozšířit spoluprací se studenty ateliérů grafického designu.

Rovněž webové stránky by si zasloužily oživit, „rozsvítit“, vnést do nich interakci s uživatelem. Mocnými propagačními a informačními nástroji dnešní doby jsou sociální sítě. Také zde je zapotřebí posílit komunikaci s divákem formou soutěží, příspěvků ze zákulisí, live-chatů, diskusí.

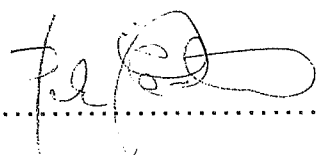
Je třeba více podpořit vizuální identitu, jednotný styl, kterým se Divadlo Na zábradlí odlišuje od ostatních divadelních domů. Tato identita vyrůstá samozřejmě z nabízeného programu, ale promítá se i do vnějších prvků (používání pevného grafického manuálu, který vytváří stálou image instituce).

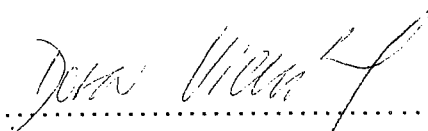
PŘÍLOHY

- životopis Mgr. Petra Štědroně, Ph. D.
- originál z výpisu z evidence Rejstříku trestů ne starší tří měsíců
- ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání
- životopis Mgr. Dory Viceníkové, Ph. D.
- životopis a portrét Jana Mikuláška
- Výroční zpráva Divadla Reduta za rok 2012

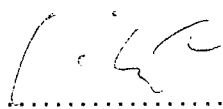
Pro transparentnost svých představ fungování moderního divadelního domu příbuzného typu přikládám „Výroční zprávu Divadla Reduta za rok 2012“. Jedná se o materiál postihující konkrétní výsledky naší práce a zkušenosti s vedením příspěvkové organizace města. Divadlo Reduta se za dobu mého uměleckého vedení stalo jednou z nejlépe hodnocených kulturních institucí v České republice.

Mgr. Petr Štědroň, Ph.D.

Mgr. Dora Viceníková, Ph. D.

Jan Mikulášek

V Brně, únor 2013